

Załącznik nr 1 do Uchwały
Komisji Habilitacyjnej powołanej decyzją Centralnej Komisji do Spraw Stopni i
Tytułów z dnia 2 czerwca 2014 roku
w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego
dr Iwony Głazewskiej w obszarze nauk przyrodniczych w dziedzinie nauk
biologicznych w zakresie biologii

Posiedzenie odbyło się dnia 13 października 2014 roku w Dziekanacie Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego, sala C/203 przy ul. Wita Stwosza 59 w Gdańsku.

Pani dr Iwona Głazewska ukończyła studia na Wydziale Zootechnicznym Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie, uzyskując w 1980 roku tytuł magistra biologii. Stopień doktora nauk biologicznych w zakresie biologii uzyskała decyzją Rady Wydziału Biologii, Geografii i Oceanologii Uniwersytetu Gdańskiego w 2002 roku. Pracę zawodową Habilitantka rozpoczęła w 1980 roku jako asystent w Zakładzie Genetyki Zwierząt macierzystego Wydziału. W latach 1982-1990 pracowała w gdańskich instytucjach nienaukowych (Pracowni Bakteriologii Klinicznej, Technikum Przemysłu Spożywczego i Chemicznego, Wojewódzkim Ośrodku Doradztwa Rolniczego i Zakładzie Higieny Weterynaryjnej). W 1990 roku została zatrudniona na stanowisku specjalisty w Centrum Biologii Morza PAN w Gdyni i w tym samym roku w Katedrze Genetyki Wydziału Biologii, Geografii w Oceanologii (od 2008 roku Wydziału Biologii), początkowo na stanowisku specjalisty, a następnie adiunkta. Od 2010 roku Habilitantka zatrudniona jest na stanowisku adiunkta w Katedrze Taksonomii Roślin i Ochrony Przyrody.

Wszyscy Recenzenci i pozostali Członkowie Komisji zapoznali się ze wszystkimi dokumentami.

1. Przebieg postępowania habilitacyjnego

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów powołała w dniu 2 czerwca 2014 roku Komisję Habilitacyjną w składzie: 1) Prof. dr hab. Ryszard Słomski (Uniwersytet Przyrodniczy w Poznaniu) - Przewodniczący Komisji; 2) Prof. dr hab. Marek Ziętara (Uniwersytet Gdański) - Sekretarz Komisji; 3) Prof. dr hab. Ewa Bartnik (Uniwersytet

Warszawski) – Recenzent; 4) Prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz (Muzeum i Instytut Zoologii Polskiej Akademii Nauk w Warszawie) – Recenzent; 5) Prof. dr hab. Tomasz Grzybowski (Uniwersytet Mikołaja Kopernika Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy) – Recenzent; 6) Dr hab. Dariusz Jakubas (Uniwersytet Gdański) - Członek Komisji; 7) Dr hab. Daniel Lipiński (Instytut Genetyki Człowieka Polskiej Akademii Nauk w Poznaniu) - Członek Komisji, w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego pani dr Iwony Głazewskiej w obszarze nauk przyrodniczych, dziedzinie nauk biologicznych w zakresie biologii.

Zgodnie z art.18a, ust. 7 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. z późn. zm., opracowano harmonogram postępowania habilitacyjnego. W dniu 13 czerwca 2014 roku Recenzenci, a w dniu 16 czerwca 2014 roku pozostali Członkowie Komisji otrzymali pocztą dokumenty przekazane przez Habilitantkę. Jeden komplet dokumentów został włączony do akt postępowania. Na stronie internetowej Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego zamieszczono wniosek Habilitantki, autoreferat, informację o składzie komisji habilitacyjnej oraz harmonogram postępowania (http://biology.ug.edu.pl/dzialalnosc_naukowa/postepowania_naukowe/postepowania_habilitacyjne_3).

Recenzenci kolejno przesłali swoje opinie: prof. dr hab. Ewa Bartnik – 14 czerwca 2014 roku; prof. dr hab. Tomasz Grzybowski – 11 czerwca 2014 roku; prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz – 6 sierpnia 2014 roku.

W dniu 13 października 2014 roku zwołano zebranie Komisji Habilitacyjnej na Wydziale Biologii Uniwersytetu Gdańskiego w Gdańsku, ul. Wita Stwosza 59.

2. Posiedzenie Komisji

Przewodniczący, prof. dr hab. Ryszard Słomski, przywitał zebranych i otwierając posiedzenie, przedstawił tok postępowania habilitacyjnego pani dr Iwony Głazewskiej oraz poprosił o akceptację programu posiedzenia oraz toku postępowania. Następnie zwrócił uwagę, że ponieważ recenzje w wersji elektronicznej zostały rozesłane do Członków Komisji, to w związku z tym prosi Recenzentów o przedstawienie Komisji jedynie najważniejszych opinii. Recenzje kolejno przedstawili: prof. dr hab. Ewa Bartnik i prof. dr hab. Tomasz Grzybowski.

2.1. Ocena dorobku naukowego przez Recenzentów

2.1.1. Osiągnięcie naukowe

Osiągnięciem naukowym zgłoszonym jako podstawa do rozpoczęcia postępowania habilitacyjnego było „**Wykorzystanie mitochondrialnego DNA w badaniach wybranych populacji rodowodowych**”. Zostało ono udokumentowane w formie jednotematycznego cyklu 5 prac eksperymentalnych opublikowanych w latach 2007-2013, które ukazały się w angielskojęzycznych czasopismach z listy JCR tj.: *Genetics Selection Evolution, Livestock Science, Czech Journal of Animal Science, Archiv Tierzucht* i *Animal Genetics*.

Pani **prof. dr hab. Ewa Bartnik** w recenzji stwierdziła, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe będące podstawą postępowania habilitacyjnego składa się z 3 prac eksperymentalnych i 2 prac przeglądowych. W czterech pracach Habilitantka jest pierwszym autorem o udziale przez Nią ocenionym na 50-80%, a w piątej jest jedynym autorem. Prace dotyczą badań rodowodów z wykorzystaniem sekwencji niewielkiego fragmentu mitochondrialnego DNA u koni arabskich oraz dwóch ras psów – ogara polskiego i hovawarta. Przeprowadzone badania pozwoliły na wyciągnięcie wniosków dotyczących pochodzenia populacji i sprawdzenia rodowodów oraz ustalenia wsobności. Pani Profesor zauważyła, że choć od 2006 roku znana jest sekwencja chromosomu Y psa, to prace Habilitantki wykorzystują do analiz rodowodowych jedynie mitochondrialny DNA. W podsumowaniu, Pani Profesor stwierdza, że osiągnięcie naukowe spełnia stawiane kryteria, choć przyznaje, że to spełnienie jest w stopniu dostatecznym.

Pan **prof. dr hab. Tomasz Grzybowski** w recenzji stwierdził, że osiągnięcie naukowe Habilitantki składa się z 5 prac, najogólniej określając, dotyczących zastosowania ograniczonych badań sekwencji mitochondrialnego DNA do rozwiązywania szczegółowych problemów rodowodu linii żeńskich w trzech polskich populacjach – koni arabskich oraz psów rasy ogar polski i hovawart. Są to prace o charakterze bardziej praktycznym i aplikacyjnym, niż *stricte* poznawczym. Pan Profesor podkreśla, że czasopisma, w których Habilitantka opublikowała wyniki badań są dość wysoko sytuowane w kategoriach *Agriculture, Dairy & Animal Science* i *Genetics & Heredity*, co przemawia na korzyść Habilitantki, która mimo niszowego charakteru badań i niewielkiej złożoności metodycznej dołożyła starań, aby wyniki zostały opublikowane w możliwie wysoko klasyfikowanych czasopismach. Jednocześnie Pan Profesor podkreśla, że na

pozytywną ocenę osiągnięcia zasługuje praktyczna wartość przedstawionych danych, które mogą dostarczyć informacji dla polskich hodowców. Z drugiej strony Pan Profesor uważa, że gorzej wypada ocenić ogólną wartość poznawczą publikacji, które zawierają bardzo niewielką ilość danych. W pracy 1 są 44 próbki koni, gdzie stwierdzono 14 różnych haplotypów, w pracy 3 jest 11 próbek ogarów z 3 haplotypami, a w pracy 4. 23 próbki hovawartów z 2 haplotypami. Pan Profesor zauważa również, że w dwóch pozostałych publikacjach nie przedstawiono nowych danych laboratoryjnych. Praca 2 stanowi dodatkowe omówienie pracy 1, natomiast publikacja 5 stanowi rodzaj zbiorczego podsumowania i omówienia pod innym kątem wyników umieszczonych w pracach 1, 3 i 4. W efekcie całkowity zasób danych przedstawiony przez Habilitantkę Pan Profesor ocenia jako bardzo ograniczony, 14 sekwencji mtDNA koni arabskich i 5 sekwencji psów. Pan Profesor również uważa, że podjęcie rozważań, na temat pochodzenia koni arabskich jak i próby „predykcji” rasy hovawart na podstawie sekwencji regionu kontrolnego mtDNA o znacznym poziomie homoplazji jest wysoce dyskusyjne i jedynie częściowym usprawiedliwieniem była stosunkowo niska ilość dostępnych danych, gdyż już w 2009 roku opublikowano 169 prawie pełnych sekwencji mtDNA psa i zaproponowano uaktualnienie klasyfikacji haplogrupowej. Habilitantka jednak pominęła te ustalenia i oparła się wyłącznie na archaicznej klasyfikacji sprzed 10 lat. Pominięcie dostępnych danych nie wpłynęło na poprawność głównych konkluzji przedstawionych w publikacjach Habilitantki, ale w przekonaniu Pana Profesora obniżają wartość opublikowanych prac. Podsumowując Pan Profesor stwierdza, że z uwagi na samodzielność w sformułowaniu hipotez badawczych, dostateczną, lecz nieimponującą wartość oceny bibliometrycznej, zasadniczą poprawność wnioskowania oraz niewątpliwą wartość praktyczną, lecz z drugiej strony bardzo niszową problematykę prac, niewielką ilość danych oraz ich ograniczoną wartość poznawczą, osiągnięcie naukowe Habilitantki zasługuje na słabo pozytywną ocenę.

Pan **prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz** w recenzji zauważył, że osiągnięcie naukowe Habilitantki stanowi cykl pięciu publikacji z listy filadelfijskiej, które ukazały się w latach 2007-2013. Cykl ten stanowi generalnie spójną całość w temacie wykorzystania mitochondrialnego DNA w badaniach wybranych populacji rodowodowych. Jest to przykład połączenia zasobów informacji rodowodowej sięgającej do 20 pokoleń wstecz z badaniami genetycznymi. Obiektem badań były trzy populacje zwierząt rodowodowych: koni czystej krwi arabskiej, psów rasy ogar polski i hovawart o niewielkiej liczebności. W pierwszej pracy wykorzystano mtDNA (458 pz z pętli D) do weryfikacji rodowodów

polskich koni arabskich. Stwierdzono, że w przypadku dwóch linii o nie do końca wyjaśnionych korzeniach dane genetyczne przemawiają za ich arabskim pochodzeniem. W kolejnej pracy wykorzystano sekwencje 278 pz regionu kontrolnego i stwierdzono, że populacja koni arabskich posiadała wielu założycieli, a idea czystości linii może być rozważana w kontekście ostatnich 200 lat. Dwie kolejne prace poświęcone są ogarom polskim i hovawartom. Wykorzystano w nich sekwencje 660 pz, głównie z regionu kontrolnego i opisano zjawisko „pułapki niemożności genetycznej” charakteryzującej się ubogą pulą genową rasy i zarazem braku akceptacji kynologów do jej wzbogacania osobnikami spoza rasy ze względu na gorszą jakość potomstwa. Ostatnia praca opublikowana w czasopiśmie o najwyższym IF=2,5 stanowi podsumowanie doświadczeń Habilitantki. Pan Profesor ocenił osiągnięcie naukowe Habilitantki pozytywnie, ale jednak zauważył, że choć prace Habilitantki posłużyły do oceny zarządzania analizowanymi populacjami i wskazania ich najważniejszych przedstawicieli, istotnych dla hodowli zachowawczej, to z drugiej strony badania dotyczą jedynie linii żeńskiej pomijając niesłusznie linię męską

2.1.2. Aktywność naukowa

Pozostały dorobek naukowy pani dr Iwony Głazewskiej to 14 publikacji (w tym 8 prac w czasopismach bazy *JCR*). Sześć prac ukazało się przed doktoratem, a 8 po doktoracie. Prace zostały wydane w latach 1993-2014. Prace wydane w czasopismach z listy *JCR* posiadały współczynnik wpływu od 0,781 (*Journal of the Marine Biological Association of the United Kingdom*) do 1,444 (*Journal of Plankton Research*). W początkowym okresie badań przed uzyskaniem stopnia doktora, Habilitantka częściowo koncentrowała się na badaniach zróżnicowania genetycznego u zwierząt bezkręgowych, małżoraczków (1 praca), skorupiaków (3 prace), ale też analizą udziału założycieli w hodowli zwierząt, w tym koni (3 prace). Po uzyskaniu stopnia doktora nauk biologicznych, Jej zainteresowania przesunęły się w kierunku zagadnień analiz rodowodowych i problemu wsobności w hodowlach zwierząt (koni i psów, 7 prac), a tylko 1 praca dotyczyła wykorzystania markerów enzymatycznych do identyfikacji pasożytów fląder.

Pani **prof. dr hab. Ewa Bartnik** zauważyła, że Habilitantka w okresie po uzyskaniu stopnia doktora opublikowała 5 prac z listy *JCR*, z których 4 dotyczą tematów związanych z osiągnięciem naukowym – analizy rodowodów, inbrodu u koni arabskich oraz różnorodności u ogarów polskich. Prace te stanowią dobre uzupełnienie badań

prowadzonych w ramach osiągnięcia naukowego i choć dotyczą wąskiej dyscypliny cytowane były kilkadziesiąt razy. Pani doktor Głazewska kierowała 2 wewnętrznymi grantami. Wygłosiła 3 referaty i prezentowała 9 plakatów na konferencjach, w tym na 3 międzynarodowych. Współpracowała z naukowcami z Wielkiej Brytanii i Ghany oraz z Instytutu Genetyki i Hodowli Zwierząt PAN w Jastrzębcu. Pani Profesor uważa, że o uznaniu wiedzy Habilitantki może świadczyć wykonanie kilkunastu recenzji dla czasopism z listy *JCR*. Podsumowując, Pani Profesor stwierdziła, że choć sam dorobek naukowy, mimo, że zauważony na świecie, nie jest bogaty ani pod względem ilościowym ani pod względem IF czasopism to jednak ostatecznie ocenia go pozytywnie.

Pan **prof. Tomasz Grzybowski** zwrócił uwagę, że w pracach nie zaliczonych do osiągnięcia naukowego został ponownie uwypuklony główny nurt jej zainteresowań badawczych, który Pan Profesor określa jako genetyczno-hodowlany. Trzy prace dotyczyły badań nad wsobnością koni arabskich, jedna została poświęcona analizie rodowodowej ogarów polskich. Prace te zostały zauważone w środowisku naukowym, na co wskazują stosunkowo liczne cytowania. Dodatkowo wkład Habilitantki w rozwój uprawianej dyscypliny został uwypuklony w świetle faktu powierzenia jej 12 recenzji artykułów nadsyłanych do czasopism z listy *JCR*. W przekonaniu Pana Profesora, drugim wartościowym i ciekawym wątkiem działalności naukowej Habilitantki był udział w badaniach molekularno-ekologicznych dotyczących lokalnych populacji skorupiaków ze Spitsbergenu, małżoraczków z akwenów Anglii, Holandii i Polski czy widłonogów z wód morskich Ghany oraz identyfikacji gatunkowej pasożytów fląder z Bałtyku. Dodatkowo Pan Profesor uważa, że Habilitantka wykazała się ograniczoną aktywnością w prezentacji wyników badań na krajowych i międzynarodowych konferencjach oraz nie ma znaczących osiągnięć w pozyskiwaniu środków na badania naukowe ze źródeł zewnętrznych. Podsumowując Pan Profesor stwierdził, że Habilitantka istotnie powiększyła swój dorobek naukowy po uzyskaniu stopnia doktora i choć dorobek ten nie jest wybitny to spełnia wymagane kryteria.

Pan **prof. dr hab. Wiesław Bogdanowicz** zauważył, że Habilitantka w dorobku naukowym posiada 19 artykułów, z czego na okres po doktoracie przypada 15 publikacji, z których 11 ukazało się w czasopismach z listy filadelfijskiej. Pięć z tych prac stanowi osiągnięcie naukowe Habilitantki. Pan Profesor zauważył, że dwie z tych prac, zostały opublikowane w czasopismach w okresie, kiedy jeszcze nie były indeksowane. Większość artykułów została przygotowana we współautorstwie, a wkład Habilitantki wahał się od 15 do 90%. Za najciekawszą z prac Pan Profesor uważa pracę nad analizą rodowodową

polskiej populacji koni arabskich (cytowana 17 razy), która stwierdza, że przodkowie populacji założycielskiej to 213 koni, o udziale w obecnej puli genowej wynoszącym do 8%. Kolejną ciekawą pracą była analiza rodowodowa populacji ogarów polskich, gdzie wykazano dominujący udział w puli genowej jedynie dwóch założycieli rządu 61 i 79%. Pan Profesor uważa tematykę badawczą Habilitantki za niszową, jednak interesującą dla wąskiego grona badaczy, która plasuje się w bardziej aplikacyjnym niż podstawowym nurcie badań, co przekłada się na liczbę cytowań, IF oraz indeks Hirscha. Parametry te mieszczą się w dolnym, ale akceptowalnym zakresie wymagań. Pan Profesor zwrócił też uwagę na wąski zakres metodyki badań i niską aktywność grantową.

2.1.3. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Oceniając działalność dydaktyczno-organizacyjną pani dr Iwony Głazewskiej, można stwierdzić, że choć pracuje na uczelni nie prowadziła wielu zajęć dydaktycznych w związku z zatrudnieniem początkowo na stanowisku specjalisty, a następnie na stanowisku naukowym. Habilitantka była opiekunką jednej pracy magisterskiej. Prowadzi wykłady dla uczniów szkół licealnych w ramach programu „Zaproś naukowca do szkoły” oraz bierze udział w edycjach Bałtyckiego Festiwalu Nauki. Na uwagę natomiast zasługuje działalność popularyzatorska. Habilitantka jest autorem 16 artykułów popularno-naukowych. Zainteresowania rodowodami zwierząt znalazły wyraz w uporządkowaniu 7 baz rodowodowych psów rasy hovawart i ogar polski umieszczonych w Internecie, co jest świadectwem autentycznej pasji. Wykonała też 13 recenzji prac naukowych, z czego 12 w czasopiśmie z listy *JCR*. Habilitantka nie jest jednak członkiem jakiegokolwiek gremiów międzynarodowych czy krajowych takich jak komitety czy towarzystwa naukowe, nie bierze udziału w sieciach czy konsorcjach badawczych. Nie może wykazać się jakimikolwiek stażami, ani krajowymi ani zagranicznymi.

Podsumowując, całościowo należy ocenić ten dorobek jako dostateczny, co wynika z niedosytu podejmowanych działań przez pracownika uniwersytetu

2.2. Dane naukometryczne

W dokumentacji wymaganej do postępowania habilitacyjnego z kwietnia 2014 roku, pani dr Iwona Głazewska zadeklarowała, że według bazy *Web of Science*

sumaryczny IF wszystkich jej publikacji wynosił 14, publikacje te cytowane były 44 razy, a indeks Hirscha wynosił 5. Punktacja wg MNiSW wynosi 334.

Przewodniczący Komisji, prof. Ryszard Słomski określił dorobek Habilitantki jako spełniający wymagane minima, jednakże znacznie niższy niż w przypadku wielu innych ocenianych przez niego osiągnięć habilitacyjnych.

2.3. Dyskusja

Przewodniczący Komisji, pan **prof. dr hab. Ryszard Słomski** poprosił o opinię na temat osiągnięcia naukowego, dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitantki. Głos kolejno zabrali wszyscy Członkowie Komisji. Wszyscy Recenzenci podtrzymali opinie zawarte w swoich recenzjach, a pozostali członkowie komisji stwierdzili, że przedstawione recenzje stanowią najważniejszy element postępowania i przychylają się do uwag w nich zawartych.

Pani **prof. dr hab. Ewa Bartnik** biorąc pod uwagę osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne oraz całokształt dorobku naukowego pani dr Iwony Głazewskiej uważa, że spełniają one kryteria stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego, choć przyznaje, że to spełnienie jest w stopniu dostatecznym, jednak ostatecznie ocenia je pozytywnie.

Pan **prof. dr hab. Tomasz Grzybowski** podsumowując osiągnięcie naukowe i całkowity dorobek pani dr Iwony Głazewskiej, stwierdził, że dorobek naukowy Habilitantki uzasadnia nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii.

Pan **prof. dr hab. Marek Ziętara** przychylił się do opinii zawartych w recenzjach jednocześnie zauważając, że Habilitantka dokonywała bardzo rzetelnie analiz wyników i we wnikliwy sposób podawała ostateczne wnioski z nich płynące. Profesor dodał również, że magistrantka, którą wychowała Habilitantka jest obecnie bardzo dobrą doktorantką w Katedrze Biologii Molekularnej.

Pan **prof. UG, dr hab. Dariusz Jakubas** również przychylił się do oceny Recenzentów, choć zauważył, że dorobek naukowy Habilitantki nie jest obfity pod względem ilościowym i jakościowym, ale został dostrzeżony w obiegu naukowym na świecie wyrażającym się cytowaniem prac oraz zaproszeniami do wykonania recenzji w renomowanych czasopismach z listy *JCR*. Dodał jednak, że z drugiej strony dorobek naukowy osoby zatrudnionej na etacie naukowym powinien być większy, choć rozumie, że

brak źródeł finansowania tak specyficznego nurtu badań tłumaczy ten stan rzeczy. Dodał też, że współpraca naukowa Habilitantki jest w gruncie rzeczy wyższa niż podana w dokumentacji, gdyż np. wie o współpracy z Instytutem Oceanologii PAN w badaniach nad skorupiakami morskimi.

Pan **dr hab. Daniel Lipiński** również przychylił się do uwag zawartych w recenzjach. W Jego opinii pani dr Iwona Głazewska spełnia wymogi, jakie stawia ustawa, choć Habilitantka posiada niewielką liczbę prac naukowych o bardzo wąskim zakresie tematycznym i metodologicznym. W większości prac Habilitantka jest pierwszą lub drugą autorką, co wskazuje na Jej istotny wkład w powstanie każdej z publikacji.

Pan **prof. dr hab. Ryszard Słomski** dodał, że Kandydatka starała się wyniki swoich badań zamieścić w bardzo dobrych czasopismach i w wielu przypadkach zakończyło się to sukcesem. Zarówno osiągnięcie naukowe jak i pozostały dorobek kandydatki uznał za wystarczający do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

2.4. Rozmowa z Habilitantką

W rozmowie Habilitantka przedstawiła własne plany badawcze oraz odniosła się do możliwości prowadzenia zajęć dydaktycznych.

2.5. Podsumowanie

Przewodniczący podsumował dyskusję i stwierdził, że Członkowie Komisji dokonali wnikliwej analizy osiągnięcia naukowego i dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego Habilitantki, podkreślając zarówno pozytywne aspekty, jak i słabe strony Jej dotychczasowej działalności. Następnie Przewodniczący zarządził jawne głosowanie nad uchwałą zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii pani dr Iwone Głazewskiej.

Wyniki głosowania: **6** głosów – **tak**, **0** głosów – **nie** i **0** głosów wstrzymujących się.

2.6. Opinia

Komisja Habilitacyjna, biorąc pod uwagę ocenę osiągnięcia naukowego oraz pozostałego dorobku Habilitantki (działając na podstawie art. 18a Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki z dnia 14 marca

2003 r., Dz. U. Nr 65, poz. 595 z późn. zm.), w głosowaniu jawnym w dniu 13 października 2014 r. wyraziła jednogłośnie pozytywną opinię w sprawie nadania pani dr Iwone Głazewskiej stopnia doktora habilitowanego nauk biologicznych w zakresie biologii.

prof. dr hab. Marek Ziętara

Sekretarz Komisji

prof. dr hab. Ryszard Słomski

Przewodniczący Komisji

Gdańsk, 2014-10-13